

Maaneder, 3 til 2 Aar og 1 til 4 Aar. Deres Gerninger vare: 1 havde kastet en Hammer efter en Underkorporal og truet ham med Sablen og sparket ham i Lysken. En havde slaaet en Underkorporal i Hovedet med en Jernrive, og en havde slaaet en Korporal i Synet med knyttet Næve m. m. En havde slaaet to Underkorporaler i Ansigtet med knyttet Næve, og en havde slaaet en Kommandersergent i Baghovedet. En havde slaaet en Sergent i Hovedet med et afbrudt Bordben, og en havde slaaet en Underkorporal med knyttet Næve i Ansigtet og Brystet. Det er altsaa ganske almindelige Bøllebedrifter. Forholdet er altsaa det, at saa længe Rottingstraffen eksisterede ogsaa for Vold mod overordnede, bleve slet ingen straffede for Vold mod overordnede. Der blev ingen saadanne Voldsomheder begaaet. Men saa snart den ikke kunde anvendes, saa er der kommet Vold mod overordnede, og saa ere de blevne straffede den ene efter den anden, og saa ere de blevne straffede med Forbedringshus. Jeg mener mig derefter berettiget til at slutte, at hvis man i den dansk-vestindiske Hærstyrke havde ophævet Rottingstraffen for alle andre Forbrydelser end Vold, og altsaa havde faaet en lignende Lovgivning, som den vi faa her i Landet, naar dette Lovforslag bliver vedtaget, vilde de 7 Folk, som nu havnede paa Vridsløselille, have holdt sig fra at bedrive Vold mod deres overordnede. Det er en ganske logisk og efter min Opfattelse en ganske uimodsigelig Slutning. Derfor hævder jeg, at naar man siger, at man ikke ved, om Pryglestraffen hjælper, saa betyder det ikke det allerfjerneste. Og naar alle andre Midler ere forsøgte, saa er det baade et Forsøg værd og fuldt forsvarligt at forsøge ogsaa dette Mittel. Thi selv om det viste sig, at det ikke hjalp, hvad var der saa sket andet, end at nogle Personer havde faaet en korporlig Straf, som virkelig ingen kan paastaa er gaaet dem en eneste Smule for nær.

Naar der saa bliver sagt: Prygl maa de ikke faa, om de saa ere aldrig saa slemme, og man spørger: hvad skal man saa gøre? Saa svares der: Man skal opdrage de forsømte Børn. Men saa alle de nuværende Bøller? „De værste kan man sætte paa en Ø“. Ja, men hvad skal man saa gøre ved de næstværste? Derom hører man ikke noget. Det er egentlig et Stykke af en Falliterklæring; dette at sætte dem ud paa en Ø, hvor de skulde sidde og bestille, jeg ved ikke hvad. Paa

denne Ø skal man saa blive ved med at sætte dem ud, efterhaanden som de blive producerede og slemme nok, efterhaanden som de ved at slaa et tilstrækkeligt Antal skikkelige Folk flade have gjort sig fortjente dertil. For man maa ikke tro, at Bølleproduktionen holder op, selv om man faar fat paa alle vanrøgtede og forsømte Børn og fik dem under Opdragelse. Saa vilde der for det første altid være et meget stort Antal af forsømte og vanrøgtede Børn, paa hvem Opdragelsen er mislykket. Men dernæst er det en ganske overordentlig Misforstaaelse, naar man tror, at alle disse professionelle Voldsmænd ere Personer, der ere begyndte som forsømte og vanrøgtede Børn — i den Forstand i hvert Fald, hvori man ellers tager dette Begreb. Tværtimod, efter alt, hvad Folk, der kende til disse Mennesker, sige, er vistnok endda det meget store Flertal slet ikke Folk, der høre til det, vi ville kalde forsømte og vanrøgtede Børn. Det er Folk, der som Børn have haft et pænt og ordentligt Hjem med pæne og tarvelige Forhold, men som enten have været dovne eller have villet løbe og more sig, eller ere komne i med daarlige Kammerater, eller som ere løbet ude og blevne fordærvede i slet Selskab og saa have udviklet sig til Voldsmænd og Bøller. Dem komme vi slet ikke til Livs ved at opdrage de forsømte og vanrøgtede Børn. Det er en fuldstændig Misforstaaelse. Det er to Bevægelser: de forsømte og vanrøgtede Børn, og Folk, der udvikle sig til Bøller. Disse Bevægelser løbe i mange Tilfælde sammen og parallelt, men i mange Tilfælde løbe de ud fra helt forskellige Udgangspunkter. I hvert Fald bliver der allerede nu gjort overordentlig meget for forsømte og vanrøgtede Børn. Men selv om vi nu den Dag i Morgen kunde tage fat paa dem allesammen og opdrage paa dem alle sammen, vil der dog gaa mange Tider hen, inden vi blive de nuværende Bøller kvit. Derfor ser jeg ikke rettere, end at de, der ikke ville være med til at forsøge dette Mittel, de erklære i Virkeligheden Samfundet fallit over for alle disse raa og brutale Personer.

Det siges saa som den yderste Grund: Ja, det kan ikke gaa an, thi at give Prygl er en Tilbagegang i Kultur, og saa fortælles der, at der forleden Dag i „Berlingske Tidende“ er blevet meddelt, at i Rusland var fra den og den Dato al Pryglestraf for Personer over 35 Aar ophævet. Dertil vil jeg sige: Vi faa gennem vore Aviser saa grumme mange Meddelelser fra